

[Ministeren for skatter og afgifter]

udviklingen i ejendomspriserne. Efter reguleringen vil grænsen fra 1984 til 1985 stige med 2 pct., nemlig fra 802.100 kr. til 818.300 kr. Ejendomsværdierne er som nævnt i samme periode i gennemsnit steget 24 pct.

På denne baggrund har regeringen fundet det rimeligt, at progressionsgrænsen for 1985 fastsættes til 1.000.100 kr., således at den procentvise stigning i progressionsgrænsen i forhold til 1984 vil svare nogenlunde til den gennemsnitlige stigning i ejendomsværdierne.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

(Lovforslag nr. L 159).

Siden 1960 har der i arbejdsministeriets regie været udbudt korte, direkte erhvervsrettede uddannelser for medarbejdere i produktionen med det formål at sikre størst mulig overensstemmelse mellem arbejdskraftens kvalifikationer og erhvervslivets behov.

Det første initiativ var etableringen af specialarbejderuddannelsen, jfr. lov nr. 194 af 18. maj 1960 med senere ændringer. I 1965 blev efteruddannelsesordningen for faglærte m.v. etableret, og siden er i takt med behovene på arbejdsmarkedet etableret den særlige omskolingsordning og de erhvervsintroducerende kurser (EIFU/EIFL).

Arbejdsmarkedsuddannelserne er et indarbejdet og velfungerende uddannelsessystem, der i de forløbne 25 år har medvirket til at løse omstillings- og tilpasningsproblemerne på arbejdsmarkedet, og som også i de kommende år må forventes at få en helt central placering i forbindelse med løsningen af de meget store opgaver, som opsvinget i økonomien og den teknologiske udvikling vil stille det danske samfund over for.

Hovedsigtet med dette lovforslag er at skabe et ajourført og moderniseret samlet retsgrundlag for arbejdsmarkedsuddannelserne.

Først og fremmest sker der en samling af regelgrundlaget for de forskellige uddannelsesaktiviteter i en fælles lov og en lovfæstelse af de uddannelsesprogrammer, herunder ikke mindst efteruddannelsen af faglærte m.v., der

hidtil alene har haft hjemmel i de årlige finanslove.

Endvidere er der foretaget en ajourføring i overensstemmelse med den udvikling, der har fundet sted, herunder indarbejdet sådanne supplerende nydannelser, som uden at bryde med hidtidige grundlæggende principper for arbejdsmarkedsuddannelsessystemet kan sikre, at det kan bevare og styrke sin fleksibilitet og åbenhed over for nye behov og dermed sin centrale placering i den samlede arbejdsmarkedspolitik.

Arbejdsmarkedsuddannelserne omfatter mere end 800 forskellige korte, joborienterede kursustilbud, som uddannelsesinstitutioner og lokalområder kan sammensætte således, at udbuddet af kurser hele tiden svarer til det lokale behov.

Grundprincippet i uddannelsessystemet, nemlig at der er tale om et tilbud til arbejdsmarkedets parter om inden for de lovmæssige og bevillingsmæssige rammer at iværksætte de uddannelser for specialarbejdere, faglærte arbejdere m.v., som der er behov for på arbejdsmarkedet, er fastholdt. Initiativet til uddannelsernes iværksættelse inden for hovedprogrammerne ligger således fortsat hos arbejdsmarkedets parter, og det er op til brancheudvalg og faglige efteruddannelsesudvalg at udarbejde forslag til uddannelsernes indhold.

Arbejdsmarkedets parter medvirken sikrer, at uddannelserne svarer til virksomhedernes behov, og at uddannelserne har bred anerkendelse på arbejdsmarkedet.

Den økonomiske styring forankres hos arbejdsministeren.

Forslagets regler om finansiering af uddannelserne og om de økonomiske vilkår for deltagerne svarer med mindre justeringer til de gældende.

Det understreges, at lovforslaget ikke ændrer arbejdsmarkedsuddannelsesfondens status, jfr. lov nr. 614 af 21. december 1983.

Forslaget indeholder forskellige nye elementer.

Særlig kan nævnes, at der etableres nye uddannelsesmuligheder for grupper på arbejdsmarkedet, der grænser op til specialarbejdere og faglærte, jfr. forslaget kap. V. Der tænkes her især på arbejdsledere og juniorteknikere. Endvidere er der nye bestemmelser om brugerbetalt aktivitet og hjemmel for arbejdsministeren til at iværksætte ud-

[Arbejdsministeren]

dannelser på egen hånd, hvilket bl.a. letter mulighederne for at gennemføre utraditionelle forsøg eller for at kunne imødekomme helt specifikke behov, som vanskeligt lader sig indpasse i de mere generelt kvalificerende uddannelsesprogrammer, jfr. forslagens kap. VIII.

Forslaget er et led i regeringens bestræbelser for at styrke den erhvervsrettede efter- og videreuddannelsesindsats og skal ses i sammenhæng med det samtidig af undervisningsministeren fremsatte forslag til lov om efteruddannelse. (Erhvervsrettede kurser m.v.), der udgør et supplement til øvrige efter- og videreuddannelses tilbud, herunder til arbejdsmarkedsuddannelserne.

Det har ved udformningen af de to lovforslag været væsentligt for regeringen at sikre, at der ikke sker uhensigtsmæssige overlapninger og dermed risiko for ressourcospild, idet det er afgørende, at den samlede indsats på efteruddannelsesområdet reelt styrkes og det samlede tilbud bliver så bredspektret og nuanceret som muligt.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond. (Ændrede regler om bidragspligt, bidragsfastsættelse m.v.).

(Lovforslag nr. L 160).

I forbindelse med folketingets vedtagelse i december 1983 af loven om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond tilkendegav jeg, at regeringen var indstillet på at fritage arbejdsgiverne for at betale bidrag til arbejdsmarkedsuddannelsesfonden for den første ansatte. Ved nærværende lovforslag føres dette løfte ud i livet. Rent teknisk og administrativt kan bidragsfritagelsen lade sig gøre, fordi opkrævningen af AUD-bidraget efter lovens vedtagelse blev integreret i fællesopkrævningssystemet. Herved bliver det muligt at fritage arbejdsgiverne for at betale for den første ansatte på samme måde som for arbejdsløshedsforsikringen og nu også bidrag til førtidspension.

Bidragsfritagelsen for første ansatte medfører et provenutab på ca. 50 mill. kr., der

modsvares af en tilsvarende forhøjelse af arbejdsgiverbidraget.

Ved forslaget sker der derfor en vis omfordeling af de økonomiske byrder fra de mindre private til de større private arbejdsgivere. Der sker derimod ingen ændringer i forholdet mellem gruppen af lønmodtagere og gruppen af arbejdsgivere. Hver gruppe betaler fortsat halvdelen af udgifterne til arbejdsmarkedsuddannelserne. Der sker heller ingen ændringer i forholdet mellem private og offentlige arbejdsgivere, idet det foreslås, at kommunernes og statens merudgifter som følge af bidragsfritagelsen afholdes af fonden.

Det er endvidere en konsekvens af forslaget, at lønmodtagerens og arbejdsgiverens bidrag ikke længere vil være lige store. Det skal imidlertid understreges, at den forskellige bidragsfastsættelse for lønmodtagere og arbejdsgivere – der netop sikrer, at hver gruppe som hidtil bidrager med halvdelen af fondens indtægter – ikke medfører særskilte komplikationer for arbejdsgiverne. Tilbageholdelse af lønmodtagerens bidrag ændres ikke, og arbejdsgiverens indbetaling foregår også administrativt som hidtil, dvs. i fællesopkrævningssystemet. Det vil således også fortsat være ATP, der beregner for den enkelte arbejdsgiver, hvad denne skal indbetale samlet i lønmodtagerbidrag og arbejdsgiverbidrag.

Efter lovforslaget tydeliggøres det endvidere, at opkrævningen af AUD-bidrag er integreret i fællesopkrævningssystemet. Hos nogle arbejdsgivere har der været usikkerhed omkring dette system, navnlig fordi der også skal betales AUD-bidrag for den enkelte lønmodtager.

Endelig foreslås det efter ønske fra Grønlands hjemmestyre og ministeriet for Grønland, at loven ikke gælder for ikke-hjemmehørende lønmodtagere i Grønland beskæftiget af grønlandske arbejdsgivere og af den danske stat, uanset at der betales ATP-bidrag for dem.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne, skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var: